

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0785 van 15 maart 2016
in de zaak 2010/0747/A/1/0673

In zake:

■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Christine ONRAET en Magali VERFAILLE
kantoor houdende te 8900 Ieper, Bloemenstraat 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 14 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 6 mei 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■ van 6 januari 2010 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de bouw van een landbouwloods, na de sloop van een loods en van bergingen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ■ en met als kadastrale omschrijving ■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar wel het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 november 2011, waarop de behandeling van het dossier wordt uitgesteld tot op de openbare terechtzitting van 5 december 2011, waar het beroep tot vernietiging wordt behandeld.

Tijdens de openbare terechtzitting van 21 november 2011 heeft kamervoorzitter Eddy STORMS verslag uitgebracht en zijn de verzoekende partij en zijn raadsman, advocaat Christine ONRAET, gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

De behandeling van het dossier is uitgesteld om de verwerende partij te vragen het bewijs te bezorgen van de aangetekende verzending van de betekening van de bestreden beslissing.

De procespartijen zijn, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet verschenen tijdens de openbare terechtzitting van 5 december 2011. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van procespartijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 6 oktober 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een loods na afbraak bestaande loods en bergingen”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgesteld gewestplan ‘Ieper - Poperinge’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, adviseert ongunstig op 24 november 2009.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] verleent op 6 januari 2010 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij:

“... ”

De aanvraag is gelegen in het open ruimtegebied en heeft betrekking op een landbouwbedrijf. Het advies van de afdeling duurzame landbouwonwikkeling wordt weerlegd. In het dossier zijn immers bewijzen van kwartaalbijdrage sociaal statuut en het aanslagbiljet personenbelasting op naam van aanvrager toegevoegd. Hieruit blijkt dat er op de site nog steeds landbouwactiviteit is. Bovendien wordt in deze aanvraag het totale volume van de bedrijfsgebouwen niet verhoogd. Het herschikken van de volumes op de

site moet dan ook principieel mogelijk zijn voor een landbouwbedrijf van dergelijke grootte.

De 2 kleine bijgebouwen die worden gesloopt hebben geen bijzondere architecturale waarde; Door de sloop van deze bijgebouwen wordt het oorspronkelijke volume vrijgemaakt waardoor dit volume wordt opgewaardeerd.

Ook de bestaande loods heeft geen bijzondere architecturale waarde. De nieuwbouwloods heeft een groter grondoppervlak maar is beperkter van hoogte. Qua inplanting sluit de loods voldoende aan bij de rest van het gebouwencomplex. Deze nieuwe loods is ook lager dan de oorspronkelijke gebouwen en dan ook verenigbaar met de bestaande toestand. De aanvraag is dan ook verenigbaar met de bestaande toestand.

De aanvraag is dan ook verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening.

Ook de bestaande loods heeft geen bijzondere architecturale waarde. De nieuwbouwloods heeft een groter grondoppervlak maar is beperkter van hoogte. Qua inplanting sluit de loods voldoende aan bij de rest van het gebouwencomplex. Op die manier is de nieuwbouw ondergeschikt aan de oorspronkelijke gebouwen en dan ook verenigbaar met de bestaande toestand. De aanvraag is dan ook verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening.

Om de volledige site optimaal te integreren in het landschap dient een landschapsbedrijfsplan opgemaakt te worden door het regionaal landschap West-Vlaamse Heuvels. De aanplant dient te gebeuren binnen het eerstvolgende plantseizoen na voltooiing van de werken. De aanvraag is onder deze voorwaarde verenigbaar met de ruimtelijke ordening.

...”

Tegen deze beslissing tekent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 10 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 april 2010 dit administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Het dossier bevat tevens een aanvullende nota, zonder vermelding van de auteur ervan, van 21 april 2010 waarin wordt besloten dat de bijkomende documenten, die na de hoorzitting van 13 april 2010 worden bijgebracht, niet kunnen aantonen dat de aanvraag kadert in een volwaardig leefbaar bedrijf.

Na de hoorzitting van 13 april 2010 beslist de verwerende partij op 6 mei 2010 als volgt het administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“...”

Agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Essentieel hierbij is dat de aanvraag betrekking moet hebben op een volwaardig leefbaar landbouwbedrijf.

Volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State dient het begrip "leefbaar bedrijf" niet te worden uitgelegd in de zin van "economisch leefbaar bedrijf" maar dient zij vanuit stedenbouwkundig oogpunt te worden beoordeeld. De stedenbouwkundige beoordeling houdt in dat aan de hand van de ingediende plannen en voorgelegde stukken moet kunnen worden nagegaan dat de voorgenomen werken geen voorwendsel zijn om een

gebouw op te trekken dat in agrarisch gebied niet is toegelaten. Alhoewel de economische leefbaarheid geen determinerend criterium is om het leefbaar karakter van het bedrijf te beoordelen, kan het wel een belangrijk gegeven zijn om na te gaan of de gevraagde bouwwerken relevant zijn en kunnen verantwoord worden door de aanvrager in het licht van landbouwactiviteiten.

Aangezien de aanvrager een gepensioneerd landbouwer is die er enkel nog beperkte landbouwactiviteiten op na houdt kan er moeilijk geconcludeerd worden dat het een volwaardig leefbaar landbouwbedrijf betreft. Het standpunt van afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling kan bovendien gevolgd worden dat de aangevraagde loods universeel is van karakter en zich daardoor wel bijzonder gemakkelijk leent voor een ander niet agrarisch gebruik.

De "landbouwactiviteiten" betreffen 2ha suikerbonenteelt. Een activiteit van deze omvang kan omschreven worden als hobbylandbouw of hooguit als landbouw in bijberoep aangezien het duidelijk is dat het ook na de overname geen volwaardig landbouwbedrijf betreft.

In deze omstandigheden is een nieuwe loods van 18m x 10m x 3.8 à 4.6m hoogte zeer ruim, gezien er ook nog een andere berging van deze omvang deel uitmaakt van de hoevesite.

De bijkomende stukken kunnen niet aantonen dat de aanvraag kadert in een volwaardig leefbaar bedrijf.

Om deze redenen dient de aanvraag behandeld te worden als zonevreemd.

Artikels 4.4.10 e.v. van de Codex voor het verbouwen van een zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw zijn hier van toepassing.

Het herbouwen op dezelfde plaats is vergunbaar indien er geen bijkomend volume is.

Er kan in dit concreet geval ook herbouwd worden op een gewijzigde plaats, ondermeer wanneer dit uitdrukkelijk gemotiveerd is vanuit een betere integratie in de omgeving, een betere terreinbezetting of een kwalitatief concept en op voorwaarde dat de nieuwe toestand een betere plaatselijke aanleg oplevert, en zich op de omgevende bebouwing richt of op plaatselijke courante inplantingswijzen. Daarenboven dient het ontwerp ook te voldoen aan de voorwaarden van behoud van het architecturaal karakter.

Het ontwerp cumuleert hier het herbouwen van de bestaande hooisluur en annex met het herbouwen op een andere plaats van twee aparte bijgebouwen die aanleunen bij de hoevegebouwen vooraan, en dit globaal met een bouwvolume dat niet groter is dan voorheen. Daarbij wordt ook volume afgesplitst van het ene bijgebouw om te voegen bij een ander bijgebouw. Deze zeer ruime interpretatie en cumulatie van de mogelijkheden voor zonevreemde constructies is echter niet als dusdanig voorzien in de Codex.

In de eerste plaats is er geen juridische grond om een volume van een bijgebouw af te splitsen en te herbouwen op een andere plaats, en in de tweede plaats ontbreekt elke basis om deze afgesplitste volumes bij een ander te herbouwen volume te tellen.

Bovendien voldoet de aanvraag niet aan het vereiste behoud van het architecturale karakter. Afgezien van de bijgebouwen die aanleunen bij de hoevegebouwen die

vormelijk weinig voorstellen, evenmin als het blauwe kot in geprofileerde staalplaat kan gesteld worden dat het architecturaal karakter van de te slopen hooischaar vrij authentiek en waardevol oogt, ondanks het gebruik van vrij eenvoudige betonnen elementen. De beschrijving kan daarbij niet buigen op een standaard benadering van architecturale kenmerken zoals dat bijvoorbeeld gebeurt met een langgevelhoeve. Er kan echter gesteld worden dat de grote openheid, de integraal grijze kleur, het eenvoudig concept en de zichtbare structuur aan het gebouw een zeer apart, monofunctioneel karakter geven. Het ontwerp daarentegen voorziet in een gesloten bruinrode betonnen doos, met grote grijze sectionaalpoort, en een antracietkleurig dak. Kortom, de secundaire kenmerken zoals materiaal en kleur, gevelopeningen en detaillering worden niet behouden.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is irrelevant gezien de bovenvermelde legaliteitsbelemmering. In de beschrijvende nota wordt wel gesteld dat het hoevetje opgewaardeerd wordt door de afbraak van de aanleunende bijgebouwen, wat aannemelijk is. Dit onderdeel van de aanvraag maakt echter van het geheel nog geen kwalitatief concept noch levert dit een betere plaatselijke aanleg op.

...

Het ontwerp dient herwerkt. Aanvrager kan gelet op de uitzonderingsregels voor zonevreemde gebouwen een herbouw voorzien van maximaal 614,06 m².

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met een aangetekende brief van 22 november 2011 aan de verwerende partij gevraagd het bewijs te bezorgen van de aangetekende verzending van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij.

Uit het door de verwerende partij bijgebrachte document blijkt dat de verwerende partij, conform artikel 4.7.23, §3 VCRO, op 16 juni 2010 de bestreden beslissing betekend heeft aan de verzoekende partij, die dan ook tijdig beroep heeft ingesteld met een aangetekende brief van 14 juli 2010.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning en heeft krachtens artikel 4.8.16, §1, 1° VCRO het vereiste belang om bij de Raad beroep in te stellen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In haar eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van het rechtszekerheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, omwille van de niet-overeenstemming van de inhoud van de brief van 15 juni 2010, waarmee de verwerende partij de bestreden beslissing aan de verzoekende partij betekent, en de inhoud van de officiële website van de provincie West-Vlaanderen.

De verzoekende partij stelt dat zij terecht heeft vertrouwd op de inhoud van de website van de provincie West-Vlaanderen, waar, volgens haar, op 6 mei 2010 te lezen was dat het administratief beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verworpen was, en op 20 mei 2010:

“goedkeuren van het ontwerp van notulen van de zitting van de deputatie dd. 6 mei 2010 – beslissing goedgekeurd”.

De verzoekende partij stelt dat zij hierdoor terecht kon vertrouwen dat zij een positieve vergunningsbeslissing zou ontvangen.

Beoordeling door de Raad

Uit de door de verzoekende partij bijgebrachte documenten blijkt dat de *“lijst besluiten van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 06/05/2010”* vermeldt:

*“
...
205. – Dienst Vergunningen*

33039/235/B/2010/64 – Beslissing in beroep over het bouwen van een landbouwloods na slopen van loods en bergingen te [REDACTED] ([REDACTED])

*Beslissing: beroep ongegrond
...”*

Artikel 4.7.23, §3 VCRO bepaalt:

*“
...
Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt binnen een ordetermijn van tien dagen gelijktijdig en per beveiligde zending bezorgd aan de indiener van het beroep en aan de vergunningsaanvrager.
...”*

Door deze betekening kan de verzoekende partij de beslissing van de verwerende partij, en de formele motivering ervan, over haar vergunningsaanvraag kennen.

De VCRO voorziet alleen deze betekening als mogelijkheid om kennis te nemen van de beslissing en verbindt dus alleen gevolgen aan deze betekening van de beslissing, en niet aan andere publicaties of vermeldingen op een website.

De verwerende partij heeft, conform artikel 4.7.23, §3 VCRO, een afschrift van de bestreden beslissing betekend aan de verzoekende partij.

Een eventuele onregelmatigheid door publicatie op de website van de provincie, waarvan de verwerende partij het uitvoerend orgaan is, kan niet leiden tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing. De publicatie van een vergunningsbeslissing op een website is immers geen rechtsgeldige betekening van de bestreden beslissing en is al evenmin de start van de termijn om bij de Raad juridictioneel beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing.

De eventueel nalatige houding van de diensten van de verwerende partij, door op de lijst van beslissingen van de verwerende partij te vermelden dat het administratief beroep ongegrond is, terwijl de tekst van de aan de verzoekende partij betekende beslissing vermeldt dat het administratief beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar gegrond is, impliceert echter helemaal niet dat de verwerende partij met de bestreden beslissing zelf het zorgvuldigheids- en/of het rechtszekerheidsbeginsel schendt.

Het rechtszekerheidsbeginsel betekent immers dat een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat een rechtsonderhorige in staat is de gevolgen van zijn rechtshandeling vooraf in te schatten en moet kunnen vertrouwen op enige standvastigheid bij het bestuur: een schending van dit beginsel kan alleen voortvloeien uit een onregelmatigheid in de bestreden beslissing zelf en niet uit een materiële vergissing bij de publicatie op een website van het resultaat van een administratief beroep.

De *“lijst besluiten van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 20/05/2010”* vermeldt ook nog:

“...
262. – Griffie

Goedkeuren van het ontwerp van notulen van de zitting van de deputatie dd. 6 mei 2010

Beslissing: goedgekeurd
“...”

Hieruit kan alleen maar afgeleid worden dat de verwerende partij de notulen van de zitting van 6 mei 2010 goedgekeurd heeft en niet dat het administratief beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar ongegrond is en de verwerende partij aan de verzoekende partij een vergunning verleent.

De verzoekende partij brengt de notulen van de zitting van de verwerende partij van 6 mei 2010 zelf niet bij, zodat de Raad niet kan controleren of deze notulen - die goedgekeurd zijn op 20 mei 2010 - de verwerping van het administratief beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar vermelden.

De verzoekende partij blijft dan ook in gebreke aan te tonen dat de verwerende partij de bestreden beslissing onzorgvuldig opgesteld heeft.

Het eerste middel is dan ook ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In haar tweede middel roept de verzoekende partij de volgende schendingen in:

“ ...

Ten gronde dient erop gewezen dat de landbouwuitbating van verzoeker niet alleen bestaat uit bonenteelt op 2 ha landbouwgronden die worden geëxploiteerd op economisch rendabele wijze. Bovendien wordt de boerderij op het eerste verzoek van verzoeker overgenomen door diens zoon, Dhr. ██████, die de professionele exploitatie onverminderd zal verderzetten.

Er is derhalve wel degelijk sprake van een agrarische uitbating, zodat het geplande bouwwerk niet zonevreemd is. De loods wordt dan ook louter vanuit agrarisch, toekomstgericht oogpunt gebouwd.

De stelling in de bestreden beschikking dat een niet agrarisch getint gebruik mogelijk is, vormt uiteraard niets meer dan een niet bewezen en niet gefundeerde hypothese. Op dergelijke hypothesen kan uiteraard geen beslissing gefundeerd worden.

De bestreden beslissing is dan ook ongegrond.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 11.4.1 van het inrichtingsbesluit bepaalt:

“De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgellegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 m en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven(...)”

2.

De verwerende partij beslist vooreerst dat de aanvraag van de verzoekende partij niet vergunbaar is omwille van het niet-bestaan van een leefbaar landbouwbedrijf.

Artikel 11.4.1 van het inrichtingsbesluit vermeldt het bestaan van een volwaardig leefbaar bedrijf niet als expliciete voorwaarde bij de oprichting van de “voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen”.

Zoals blijkt uit artikel 11.4.1 van het inrichtingsbesluit is de voorwaarde “een integrerend deel te zijn van een leefbaar bedrijf” alleen in het enkelvoud gesteld, zodat deze voorwaarde alleen geldt voor de bouw van de woning van de exploitanten of van verblijfsgellegenheid, maar niet voor de bouw van voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen.

De leefbaarheid van het bedrijf is geen determinerend criterium voor de toelaatbaarheid van een agrarisch bedrijfsgebouw in agrarisch gebied.

Wel moet de vergunningverlenende overheid onderzoeken of een aanvraag beschouwd kan worden als “gebouw noodzakelijk voor het bedrijf” en daarbij kan de leefbaarheid van het agrarisch bedrijf een element zijn bij de beoordeling van de werkelijke bedoeling van de aanvrager.

Een vergunningsaanvraag voor een bedrijfsgebouw voor een niet-leefbaar bedrijf kan immers een verdoken aanvraag zijn voor gebouwen met een louter residentiële functie in agrarisch gebied. Wanneer zou blijken dat het bedrijf, waarop de aanvraag betrekking heeft, niet leefbaar is, kan een stedenbouwkundige vergunning alleen verleend worden wanneer vast staat dat de inrichting, waarop de aanvraag betrekking heeft, werkelijk een agrarisch bedrijf is.

3.

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat er wel degelijk een agrarisch bedrijf is en er ruim 9 ha landbouwgronden economisch rendabel worden geëxploiteerd.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing echter dat er maar 2 ha suikerbonenteelt is.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij zich hiervoor baseert op de door de zoon van de aanvrager, de heer [REDACTED], ingediende “Verzamelaanvraag 2010” en waaruit inderdaad blijkt dat er initieel een exploitatie was van 9 ha, waarvan 1,79 ha werd overgedragen aan twee andere landbouwers en dat de suikerbonenteelt, op basis van de gegevens van 2010, overgedragen werd aan voormelde zoon van de aanvrager.

Het is dan ook niet correct wanneer de verzoekende partij stelt dat er ruim 9 ha economisch rendabel wordt geëxploiteerd. Uit het aanvraagdossier en de tijdens de administratieve beroepsprocedure bijgebrachte documenten heeft de verwerende partij immers terecht kunnen afleiden dat de verzoekende partij haar activiteit stopgezet heeft en dat haar zoon verder exploiteert op slechts 2,01 ha.

Bovendien wijst de verwerende partij er bij haar beoordeling van het begrip “leefbaar bedrijf” nog op dat de aanvrager, die dat ook niet ontkent, een gepensioneerd landbouwer is en alleen een intentieverklaring bijbrengt waarin vermeld is dat zijn zoon, de heer [REDACTED], bij stopzetting van de landbouwactiviteit de intentie heeft het bedrijf verder te zetten. Een loutere intentieverklaring is echter niet voldoende om te stellen dat de verwerende partij onredelijk beslist door te concluderen dat er geen volwaardig leefbaar landbouwbedrijf wordt uitgebaat.

4.

De verwerende partij baseert zich evenmin, zoals de verzoekende partij meent, louter op hypothesen door te stellen dat niet-agrarisch gebruik van de loods mogelijk is.

De verwerende partij baseert zich hiervoor immers op het advies van de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, waarvan de verzoekende partij de onwettigheid of gebrekkige motivering niet aanvoert, zodat de verwerende partij zich dan ook terecht op dit advies kon baseren om te beslissen dat de loods eventueel gebruikt kan worden voor andere dan agrarische doeleinden.

Op basis van de vaststelling dat er slechts op 2 ha effectief wordt geëxploiteerd, de landbouwer gepensioneerd is, de activiteit beschouwd moet worden als hobbylandbouw, of hoogstens als landbouw in bijberoep, de aangevraagde loods zeer ruim is, er op de site van de hoeve al een andere bergplaats van eenzelfde omvang gelegen is, en het standpunt van de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling dat de aangevraagde loods zich gemakkelijk leent voor een ander, niet-agrarisch, gebruik, heeft de verwerende partij terecht beslist dat er geen sprake is van een leefbaar landbouwbedrijf.

De verwerende partij kan daarbij wel degelijk rekening houden met de omvang van de agrarische activiteit om te beslissen of het voorwerp van de aanvraag thuishoort in agrarisch gebied, maar dat behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid en de Raad kan zich daarbij niet in de plaats stellen van de verwerende partij.

Bij de legaliteitsbeoordeling van de bestreden beslissing kan de Raad alleen rekening houden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven en de verzoekende partij betwist niet de motieven van de verwerende partij dat de aangevraagde loods, omwille van de omvang ervan en het gewijzigd architecturaal karakter, niet vergund kan worden.

Het tweede middel is dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 15 maart 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

 met bijstand van

Jens HOOFD, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jens HOOFD

Eddy STORMS